

Arrest

nr. 349 531 van 30 juni 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**
wettelijk vertegenwoordigd door de voogd X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat V. HENRION**
Chaussée de la Croix 8
1340 OTTIGNIES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn en wettelijk vertegenwoordigd door de voogd X, op 18 december 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 november 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 april 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, haar voogd en advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat V. HENRION.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten.

Op 26 februari 2025 dient verzoekster een verzoek om internationale bescherming in.

Op 16 oktober 2025 wordt verzoekster gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 14 november 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Je beweert over de Angolese nationaliteit te beschikken en geboren te zijn op 25/09/2009 in Luanda. Je bent opgegroeid in de gemeente Kilamba Kiaksi, wijk Sapu, in Luanda. Jouw vader is Angolees en oorspronkelijk afkomstig uit Uige, jouw moeder is van Congolese origine. Jouw vader is een bakker en jouw moeder is een verkoopster op de markt. Je ging naar school in Sapu, je bent naar school gegaan tot je 14 jaar oud was. Op 18 april 2024 was je thuis aan het koken, rond 16 uur, en is de politie naar jouw thuis gekomen om jou mee te nemen naar het politiekantoor. In het politiekantoor werd je naar een cel gebracht, in die cel waren drie andere jongeren en een vrouw. Die vrouw, genaamd A., gaf jou iets om te slapen en gaf je goede raad tijdens jouw opsluiting. Uiteindelijk werd je op het politiekantoor ondervraagd over het feit dat je gestolen goederen had bewaard voor een vriend van jou genaamd N.. Jouw vader moest die gestolen spullen afleveren aan de politie, en je werd vrijgelaten met de waarschuwing dat je niet meer mocht omgaan met N.. Bij jou vertrek heb je A. jouw adres meegegeven, ze wilde jou komen opzoeken nadat ze was vrijgelaten. Na 19 april 2024 ben je gestopt met naar school te gaan, je hebt N. ook niet meer gezien.

Drie à vijf maanden na jouw vrijlating kwam A. jou opzoeken in de wijk, om je te begroeten.. Ze had echter geen tijd om jouw ouders ook te begroeten. Elke keer als ze langs kwam, nodigde je haar uit om binnen te komen, maar ze was altijd gehaast. Ze kwam zo een drie keer per week langs.

Voor jouw verjaardag had A. jou een telefoon gegeven. Op een dag stelde ze voor dat jij voor haar zou werken. Ze vertelde dat ze jou zou bellen, en dat jullie dan samen iets zouden gaan doen. Op 31 december 2024 vroeg ze jou om met haar naar een restaurant te gaan, waar jullie een man, E., ontmoetten. A. sprak met die man in een andere taal. Ze legde jou uit dat er nog een andere man zou langskomen, die jou zou proberen verkrachten. Jij moest bij die man iets in zijn drank doen. Als je dat niet zou doen, zou A. jou vermoorden.

De tweede man nam je mee in zijn auto, naar zijn huis. Hij begon jou aan te raken, je had de kans om het poeder in zijn bier te doen. Hij viel op de grond, en jij belde A.. Uiteindelijk ben je terug naar huis gegaan, je vertelde jouw ouders niets. Enkele dagen later heeft E. jou gebeld, om te zeggen dat A. in de gevangenis zat en dat zij ook jouw adres gegeven had. Je hebt dit uiteindelijk aan jouw vader gemeld, jouw vader nam contact op met E.. Hij zei tegen jouw vader dat je moet vertrekken, en dat je gezocht werd. Je bent dan bij jouw oom gaan slapen. De volgende dag is de politie jou thuis komen zoeken. Een week voor jouw vertrek uit Angola woonde je bij jouw tante in Kaski, ook in Kilamba Kiaksi. Op 25/02/2025 ben je vertrokken uit Angola, je reisde met het vliegtuig met een man die je niet kende, oom Z.. Jouw vader had geld geleend van zijn baas om jouw reis te betalen.

Op 26/02/2025 kwam je aan in België en diezelfde dag diende je een verzoek tot internationale bescherming in.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat je er niet in geslaagd bent om jouw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaalde in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Bij terugkeer naar Angola vrees je dat je naar de gevangenis zou gestuurd worden omwille van de gebeurtenissen met die man, en omwille van wat er tante A. overkomen is (NPO p. 22).

Wat betreft de arrestatie van april 2024, merkt het CGVS op dat je hieromtrent geen vrees hebt bij terugkeer naar Angola.

- Sinds jouw arrestatie heb je geen contact meer gehad met N., je hebt ook geen nieuws over hem vernomen sinds dat hij in de gevangenis zat (NPO p. 22-23). Je weet verder niet of hij veroordeeld is geweest (NPO p. 23).

- Nadat je de gestolen spullen had teruggegeven, heb je rond deze zaak niets meer vernomen van de politie (NPO p. 23). Je haalde deze gebeurtenis niet meer aan wanneer je gevraagd werd naar wat je vreest bij terugkeer naar Angola, je verwees enkel naar de gebeurtenissen met A.. Wanneer je expliciet gevraagd werd of je door deze arrestatie nog iets vreest bij terugkeer naar Angola, verwees je meteen weer naar de problemen die te maken hadden met A.. Je legde geen verklaringen af waaruit blijkt dat deze problemen met de politie nog actueel zijn, of dat je er een vrees omtrent hebt.

Het CGVS stelt vast dat je maar heel weinig kan vertellen over de cruciale personen in jouw problemen, waardoor je ook geen enkel zicht biedt op de personen die betrokken waren in jouw problemen.

- Je werd gevraagd om te vertellen over A. en wat je weet over haar, waarop je antwoordde dat je dacht ze een goed persoon was, en dat ze jou advies gaf (NPO p. 24). Gevraagd naar wat je weet over haar identiteit, antwoordde je louter dat ze jou nooit getoond had waar ze woonde, hiermee nog geen enkele informatie over A. gevend (NPO p. 24). Nogmaals aangedrongen om alles te vertellen over wie A. is, antwoordde je dat ze blijkbaar iemand was die vaker slachtoffers gebruikte om diefstallen te plegen, nogmaals nietszeggend. Uiteindelijk verklaarde je dat haar volledige naam A.B. is, en dat ze van Mabur komt (NPO p. 24). Je weet echter niets over haar familie, en hoewel je haar ontmoet hebt in de cel van het politiekantoor, weet je niet waarom ze daar opgesloten was (NPO p. 25). Ze had jou gewoon gezegd dat ze onschuldig was, en dat ze niet antwoordde wanneer je haar vroeg hoe het kwam dat ze in de cel zat (NPO p. 25). Waar je verklaarde dat A. was vrijgelaten omdat er mensen over haar gelogen hadden, weet je dan weer niet op welke manier deze mensen dan over haar gelogen hadden (NPO p. 25).

- Gezien de beperkte informatie die je over A. had, en het feit dat je haar in een politiecel leerde kennen, wanneer je net zelf in de problemen was gekomen door gestolen goederen, werd je gevraagd wat jou deed besluiten om haar jouw adres te geven (NPO p. 25). Je verklaarde dat ze jou goed had behandeld in de cel, en dat je daarom dacht dat je haar kon vertrouwen. Nogmaals gewezen op de omstandigheden waarin je je bevond wanneer je haar ontmoet had, en gevraagd waarom je besloot om contact met haar te houden, verklaarde je louter dat ze jou advies gaf in de cel en dat je daarom dacht dat ze een goed persoon was. **Het is weinig aannemelijk dat je gezien de omstandigheden, gewoon aannam dat de persoon die je in de cel had ontmoet, een goed persoon was zonder verdere vragen daar bij te stellen.** Verder ben je ook nog **strijdig in jouw verklaringen** omtrent de vrijlating van A. uit de politiecel. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken had je verklaard dat je was vrijgelaten, en twee maanden later kwam deze vrouw ook vrij (vragenlijst vraag 5). Wanneer je op het CGVS hierover gevraagd werd, verklaarde je niet te weten wanneer A. werd vrijgelaten, noch of ze al lang vrij was voordat ze jou kwam bezoeken (NPO p. 26). Je werd dan op jouw verklaringen bij de DVZ gewezen, waarop je antwoordde dat ze enkele maanden na jouw vrijlating naar jou kwam. Hierbij geef je nog geen verklaring voor waarom je bij jouw interview bij DVZ expliciet vermeldde dat deze vrouw twee maanden na jou vrij kwam.

- Je verklaarde dat A. ongeveer 34 jaar oud was, ze was alleszins al wat ouder (NPO p. 25). Op het moment van alle incidenten was jij ongeveer 14 of 15 jaar oud. Gezien toch wel het grote leeftijdsverschil tussen jou en A., werd je gevraagd om uit te leggen waarom A. jou frequent wilde komen bezoeken thuis. Initieel antwoordde je dat je de reden niet weet (NPO p. 26). Wanneer je dan werd gevraagd of je het aan A. gevraagd had waarom ze jou dan wilde komen bezoeken, wist je plots het antwoord wel, en verklaarde je dat ze van jou hield, dat je een meisje was dat haar respect gaf (NPO p. 26). **Ook hiermee geef je weinig informatie over de beweerdelijke toedracht van jullie relatie.**

- Wat betreft de vriend van A., ben je ook **strijdig in jouw verklaringen**. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken had je verklaard dat je naam van de man niet kent met wie je naar huis moest gaan, en je kende de naam van de vriend van A. ook niet (vragenlijst vraag 5). Je kende de namen van beide mannen niet die je leerde kennen tijdens het werk voor A.. Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde je echter dat de vriend van A. de naam E. draagt (NPO p. 30). Je werd gevraagd naar hoe je de naam van E. bent te weten gekomen, waarop je antwoordde dat hij zich zo had voorgesteld aan jou en dat A. hem zo noemde (NPO p. 31). De naam van de man waarbij je het poeder in zijn bier deed, kende je niet (NPO p. 31). Je werd er op gewezen dat je in het eerste interview had gezegd dat je ook E. zijn naam niet kende, waarop je louter je verklaring herhaalde dat je de naam van de tweede man niet kende (NPO p. 31). Dit is nog geen uitleg voor waarom het in jouw eerste interview dan expliciet zo genoteerd werd.

- **Tot slot ken je dus ook de identiteit niet van de man die je beweerdelijk vreest, de man bij wie je iets in zijn drankje hebt gedaan.** Je weet niet of deze vergiftiging en diefstal in de media was gekomen (NPO p. 31). Wanneer je gevraagd werd of jouw familie of jijzelf ooit probeerden om te weten te komen wie die man is, antwoordde je enkel dat jouw vader probeerde maar dat hij bang was (NPO p. 31).

Je slaagde er niet in om een coherente weergave van de beweerdelijke gebeurtenissen weer te geven.

- Initieel verklaarde je dat de politie jou kwam zoeken op 19 april 2024 en dat je sindsdien niet meer naar schoolging, jouw ouders wilden niet dat je daarna nog ging (NPO p. 15). Je hebt uitdrukkelijk bevestigd dat je van 19 april 2024 tot februari 2025 niet meer naar school ging (NPO p. 15). Wanneer je gevraagd werd wat je dan gedaan had nadat je stopte met school, legde je uit dat je gewoon heel de tijd thuis bleef (NPO p. 15). Later tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde je dat A. jou na het school kwam bezoeken, en soms ook op zaterdag (NPO p. 26). Je werd op jouw eerdere verklaringen gewezen dat je sinds april 2024, van toen je A. ontmoet had, niet meer naar school zou zijn gegaan (NPO p. 26). Je verklaarde dat jouw papa bang was om jou naar school te laten gaan, en dat je gestopt was met school pas nadat alles zich afspeelde met A. (NPO p. 27). Hierbij verklaarde je echter nog niet waarom je dan verklaard had dat je niet meer naar school ging van april tot aan jouw vertrek. In de opmerkingen op de kopie van de notities, ontvangen op 31 oktober 2025, werd een nieuwe verklaring gegeven, met name dat je na april 2024 thuis bleef van school voor drie maanden en enkele weken, en dat jouw moeder jouw vader had overtuigd om jou terug naar school te laten

gaan. Tijdens het persoonlijk onderhoud heb je het echter nooit op deze manier verwoord, ook al had je daar meermaals de kans toe, het betreft dus ook een louter post facto aanpassing van jouw verklaringen.

- **Ook de door jou beschreven aanloop naar de gebeurtenissen op 31/12/2024 kon niet overtuigen.** Het CGVS houdt er rekening mee dat je nog jong was op dat moment, en dat je in die zin misschien meer vertrouwen hebt in volwassenen. Anderzijds was je datzelfde jaar nog opgesloten in de politiecel omdat je in de problemen kwam via een vriend van jou, gezien deze achtergrond kan er wel van jou verwacht worden dat je een zicht geeft op jouw overwegingen om in te gaan op het voorstel van A.. Je verklaarde dat A. jou een werkvoorstel deed (NPO p. 29). Uit jouw verklaringen blijkt echter dat je geen enkele informatie kon geven over dit zogenaamde werkvoorstel. Ze zou je niets hebben verteld over de inhoud van het werk, en je antwoordde naast de vraag wanneer je hier verder over bevraagd werd (NPO p. 29). Verder zouden "ze" je misschien 40 000 of 50 000 per maand betalen, maar wist je niet te antwoorden op de vraag wie ze zijn (NPO p. 29). Gezien dit volledige gebrek aan informatie omtrent de jobinhoud, werkgever, en verloning, en gezien dat je A. in de politiecel ontmoette, kan er wel van jou verwacht worden dat je kan duiden wat je deed besluiten om hier op in te gaan. Je gaf **geen enkele doorleefde weergave van wat je vond van haar voorstel**, je verklaarde enkel dat je er niets van gemaakt had, en dat je geen enkel niveau van wantrouwen naar haar toe had (NPO p. 29-30).

Je bent niet consistent in jouw verklaringen waarom je actueel geen contact kan hebben met jouw ouders, waardoor je ook geen geloofwaardig zicht biedt op jouw huidige situatie, alsook jouw situatie bij jouw vertrek.

- Je verklaarde dat je een gsm maar geen chip [simkaart] had toen je vertrok uit Luanda en in België was aangekomen (NPO p. 12). Je werd vervolgens gevraagd wat je gedaan had om het contact met jouw ouders te herstellen, waarop je antwoordde dat je dat niet gedaan had tot nu toe omdat je bang bent om hen te contacteren met een gsm-nummer van Luanda (NPO p. 12). Gezien je ondertussen een Belgisch gsm-nummer hebt, werd jou gevraagd waarom je dan niet met dat nummer jouw ouders kon contacteren, waarop je plots antwoordde dat je Luanda had verlaten zonder gsm. Gezien je eerder expliciet zei dat je zonder simkaart was vertrokken, werd je met deze inconsistentie geconfronteerd. Je bevestigde dan dat je wel een gsm had, waarop je nogmaals gevraagd werd waarom je dan op heden jouw ouders niet kon contacteren (NPO p. 12). Daarop paste je wederom jouw verklaringen aan door te verklaren dat jouw moeder geen gsm had en jouw vader geen gsm met WhatsApp toen je vertrok uit Luanda (NPO p. 12). Gezien je na aankomst in België nog wel één keer contact had met jouw ouders via Facebook, is ook deze verklaring niet dienstig (NPO p. 11; p. 13). Ondanks deze eerste connectie via Facebook – met een profiel van iemand anders – heb je dit beweerdelijk niet opnieuw gedaan. Gevraagd naar hoe dat komt, verklaarde je dat je dat niet deed uit vrees dat ze je misschien zouden komen zoeken. Je hebt er echter geen verdere verklaring voor waarom je, nu je in België verblijft, niet opnieuw contact kon nemen met jouw ouders. Dit is des opmerkelijk omdat jij via een ander profiel, contact opnam met de Facebookpagina van jouw buurvrouw (NPO p. 16). Er viel dus ook geen connectie te maken tussen jouw ouders en jezelf. Ook over dit eenmalige contact zijn jouw verklaringen niet overtuigend. Zo weet je niet wat de volledige naam van jouw buurvrouw is met wie je contact opnam, hoewel het dus jouw buurvrouw is (NPO p. 17). Ook wanneer je gevraagd werd om screenshots van dit contact neer te leggen, legde je weinig overtuigend uit dat dat niet gaat omdat jouw gsm stuk was (NPO p. 17). Je hebt beweerdelijk het Facebookaccount van een vriend gebruikt, dat jouw eigen gsm nu stuk is, is geen verschoning voor waarom je een dergelijke conversatie op sociale media – waartoe de toegang niet beperkt is tot één toestel – niet zou kunnen neerleggen. Uit de opmerkingen van de notities blijkt dat je de conversatie met jouw moeder niet hebt teruggevonden, zonder uitleg hoe dat komt. **Het is niet aannemelijk dat je op heden niet in contact zou staan met jouw ouders in Angola.**

- Ook jouw bewering dat de politie op heden naar jou op zoek is, kon bijgevolg niet overtuigen. Je verklaarde dat jouw familie zei dat ze nog altijd op zoek zijn naar jou, omdat de politie rondjes doet rond jouw huis (NPO p. 12). Uit het feit dat er politie in de buurt aanwezig is, kan echter niet afgeleid worden dat ze jou actief aan het zoeken zijn.

Volledigheidshalve dient te worden vastgesteld dat het door jou geopperde asielrelaas, geen verband houdt met één van de redenen die de Vluchtelingenconventie van Genève voorziet (meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep). Uit jouw verklaringen blijkt immers dat de door u aangehaalde problemen louter interpersoonlijk en gemeenrechtelijk van aard zijn.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd jou de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar jou werden verstuurd op 17/10/2025. De opmerkingen met betrekking tot de notities werden besproken in de beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

(...)"

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de oude artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zij wel degelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Verzoekster vraagt in hoofddorde om haar als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen.

3. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

3.1. Oud artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”*

3.2. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat: *“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.*

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen.”

Deze motieven worden door verzoekster niet op dienstige wijze betwist. Zij geeft in haar verzoekschrift een theoretisch betoog over de kwetsbaarheid in hoofde van minderjarige verzoekers om internationale bescherming en stelt dat door verweerder onvoldoende rekening werd gehouden met haar minderjarigheid, doch zij laat na *in concreto* te duiden welke bijkomende steunmaatregelen volgens haar nog nodig zouden zijn geweest. Het loutere feit dat er ten aanzien van haar een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen, betekent op zich niet dat geen of onvoldoende rekening zou zijn gehouden met haar minderjarigheid. Verzoekster kan bovendien niet als dermate jong worden beschouwd dat zij omwille van haar minderjarigheid niet in staat zou zijn om de kernelementen van haar vluchtrelaas aan de hand van coherente, doorleefde, gedetailleerde en geloofwaardige verklaringen uiteen te zetten in het kader van haar verzoek om internationale bescherming.

Gelet op voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat verzoeksters rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat zij kan voldoen aan haar verplichtingen.

4. Beoordeling in het kader van de vluchtelingenstatus

4.1. Verzoekster verklaart dat zij door de Angolese politie wordt gezocht omdat ze betrokken raakte bij de criminele activiteiten van ene A., die zij in een politiecel leerde kennen. Voor de samenvatting van verzoeksters vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoekster niet wordt betwist.

4.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde

vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan verzoeksters vluchtrelaas. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden als volgt:

“Bij terugkeer naar Angola vrees je dat je naar de gevangenis zou gestuurd worden omwille van de gebeurtenissen met die man, en omwille van wat er tante A. overkomen is (NPO p. 22).

Wat betreft de arrestatie van april 2024, merkt het CGVS op dat je hieromtrent geen vrees hebt bij terugkeer naar Angola.

- Sinds jouw arrestatie heb je geen contact meer gehad met N., je hebt ook geen nieuws over hem vernomen sinds dat hij in de gevangenis zat (NPO p. 22-23). Je weet verder niet of hij veroordeeld is geweest (NPO p. 23).

- Nadat je de gestolen spullen had teruggegeven, heb je rond deze zaak niets meer vernomen van de politie (NPO p. 23). Je haalde deze gebeurtenis niet meer aan wanneer je gevraagd werd naar wat je vreest bij terugkeer naar Angola, je verwees enkel naar de gebeurtenissen met A.. Wanneer je expliciet gevraagd werd of je door deze arrestatie nog iets vreest bij terugkeer naar Angola, verwees je meteen weer naar de problemen die te maken hadden met A.. Je legde geen verklaringen af waaruit blijkt dat deze problemen met de politie nog actueel zijn, of dat je er een vrees omtrent hebt.

Het CGVS stelt vast dat je maar heel weinig kan vertellen over de cruciale personen in jouw problemen, waardoor je ook geen enkel zicht biedt op de personen die betrokken waren in jouw problemen.

- Je werd gevraagd om te vertellen over A. en wat je weet over haar, waarop je antwoordde dat je dacht ze een goed persoon was, en dat ze jou advies gaf (NPO p. 24). Gevraagd naar wat je weet over haar identiteit, antwoordde je louter dat ze jou nooit getoond had waar ze woonde, hiermee nog geen enkele informatie over A. gevend (NPO p. 24). Nogmaals aangedrongen om alles te vertellen over wie A. is, antwoordde je dat ze blijkbaar iemand was die vaker slachtoffers gebruikte om diefstallen te plegen, nogmaals nietszeggend. Uiteindelijk verklaarde je dat haar volledige naam A.B. is, en dat ze van Mabur komt (NPO p. 24). Je weet echter niets over haar familie, en hoewel je haar ontmoet hebt in de cel van het politiekantoor, weet je niet waarom ze daar opgesloten was (NPO p. 25). Ze had jou gewoon gezegd dat ze onschuldig was, en dat ze niet antwoordde wanneer je haar vroeg hoe het kwam dat ze in de cel zat (NPO p. 25). Waar je verklaarde dat A. was vrijgelaten omdat er mensen over haar gelogen hadden, weet je dan weer niet op welke manier deze mensen dan over haar gelogen hadden (NPO p. 25).

- Gezien de beperkte informatie die je over A. had, en het feit dat je haar in een politiecel leerde kennen, wanneer je net zelf in de problemen was gekomen door gestolen goederen, werd je gevraagd wat jou deed besluiten om haar jouw adres te geven (NPO p. 25). Je verklaarde dat ze jou goed had behandeld in de cel, en dat je daarom dacht dat je haar kon vertrouwen. Nogmaals gewezen op de omstandigheden waarin je je bevond wanneer je haar ontmoet had, en gevraagd waarom je besloot om contact met haar te houden, verklaarde je louter dat ze jou advies gaf in de cel en dat je daarom dacht dat ze een goed persoon was. **Het is weinig aannemelijk dat je gezien de omstandigheden, gewoon aannam dat de persoon die je in de cel had ontmoet, een goed persoon was zonder verdere vragen daar bij te stellen.** Verder ben je ook nog **strijdig in jouw verklaringen** omtrent de vrijlating van A. uit de politiecel. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken had je verklaard dat je was vrijgelaten, en twee maanden later kwam deze vrouw ook vrij (vragenlijst vraag 5). Wanneer je op het CGVS hierover gevraagd werd, verklaarde je niet te weten wanneer A. werd vrijgelaten, noch of ze al lang vrij was voordat ze jou kwam bezoeken (NPO p. 26). Je werd dan op jouw verklaringen bij de DVZ gewezen, waarop je antwoordde dat ze enkele maanden na jouw vrijlating naar jou kwam. Hierbij geef je nog geen verklaring voor waarom je bij jouw interview bij DVZ expliciet vermeldde dat deze vrouw twee maanden na jou vrij kwam.

- Je verklaarde dat A. ongeveer 34 jaar oud was, ze was alleszins al wat ouder (NPO p. 25). Op het moment van alle incidenten was jij ongeveer 14 of 15 jaar oud. Gezien toch wel het grote leeftijdsverschil tussen jou en A., werd je gevraagd om uit te leggen waarom A. jou frequent wilde komen bezoeken thuis. Initieel antwoordde je dat je de reden niet weet (NPO p. 26). Wanneer je dan werd gevraagd of je het aan A. gevraagd had waarom ze jou dan wilde komen bezoeken, wist je plots het antwoord wel, en verklaarde je dat ze van jou hield, dat je een meisje was dat haar respect gaf (NPO p. 26). **Ook hiermee geef je weinig informatie over de beweerdelijke toedracht van jullie relatie.**

- Wat betreft de vriend van A., ben je ook **strijdig in jouw verklaringen**. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken had je verklaard dat je naam van de man niet kent met wie je naar huis moest gaan, en je kende de naam van de vriend van A. ook niet (vragenlijst vraag 5). Je kende de namen van beide mannen niet die je leerde kennen tijdens het werk voor A.. Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde je echter dat de vriend van A. de naam E. draagt (NPO p. 30). Je werd gevraagd naar hoe je de naam van E. bent te weten gekomen, waarop je antwoordde dat hij zich zo had voorgesteld aan jou en dat A. hem zo noemde (NPO p. 31). De naam van de man waarbij je het poeder in zijn bier deed, kende je niet (NPO p. 31). Je werd er op gewezen dat je in het eerste interview had gezegd dat je ook E. zijn naam niet kende, waarop je louter je verklaring herhaalde dat je de naam van de tweede man niet kende (NPO p. 31). Dit is nog geen uitleg voor waarom het in jouw eerste interview dan expliciet zo genoteerd werd.

- **Tot slot ken je dus ook de identiteit niet van de man die je beweerdelijk vreest, de man bij wie je iets in zijn drankje hebt gedaan.** Je weet niet of deze vergiftiging en diefstal in de media was gekomen (NPO p. 31). Wanneer je gevraagd werd of jouw familie of jijzelf ooit probeerden om te weten te komen wie die man is, antwoordde je enkel dat jouw vader probeerde maar dat hij bang was (NPO p. 31).

Je slaagde er niet in om een coherente weergave van de beweerdelijke gebeurtenissen weer te geven.

- Initieel verklaarde je dat de politie jou kwam zoeken op 19 april 2024 en dat je sindsdien niet meer naar schoolging, jouw ouders wilden niet dat je daarna nog ging (NPO p. 15). Je hebt uitdrukkelijk bevestigd dat je van 19 april 2024 tot februari 2025 niet meer naar school ging (NPO p. 15). Wanneer je gevraagd werd wat je dan gedaan had nadat je stopte met school, legde je uit dat je gewoon heel de tijd thuis bleef (NPO p. 15). Later tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde je dat A. jou na het school kwam bezoeken, en soms ook op zaterdag (NPO p. 26). Je werd op jouw eerdere verklaringen gewezen dat je sinds april 2024, van toen je A. ontmoet had, niet meer naar school zou zijn gegaan (NPO p. 26). Je verklaarde dat jouw papa bang was om jou naar school te laten gaan, en dat je gestopt was met school pas nadat alles zich afspeelde met A. (NPO p. 27). Hierbij verklaarde je echter nog niet waarom je dan verklaard had dat je niet meer naar school ging van april tot aan jouw vertrek. In de opmerkingen op de kopie van de notities, ontvangen op 31 oktober 2025, werd een nieuwe verklaring gegeven, met name dat je na april 2024 thuis bleef van school voor drie maanden en enkele weken, en dat jouw moeder jouw vader had overtuigd om jou terug naar school te laten gaan. Tijdens het persoonlijk onderhoud heb je het echter nooit op deze manier verwoord, ook al had je daar meermaals de kans toe, het betreft dus ook een louter post facto aanpassing van jouw verklaringen.

- **Ook de door jou beschreven aanloop naar de gebeurtenissen op 31/12/2024 kon niet overtuigen.** Het CGVS houdt er rekening mee dat je nog jong was op dat moment, en dat je in die zin misschien meer vertrouwen hebt in volwassenen. Anderzijds was je datzelfde jaar nog opgesloten in de politiecel omdat je in de problemen kwam via een vriend van jou, gezien deze achtergrond kan er wel van jou verwacht worden dat je een zicht geeft op jouw overwegingen om in te gaan op het voorstel van A.. Je verklaarde dat A. jou een werkvoorstel deed (NPO p. 29). Uit jouw verklaringen blijkt echter dat je geen enkele informatie kon geven over dit zogenaamde werkvoorstel. Ze zou je niets hebben verteld over de inhoud van het werk, en je antwoordde naast de vraag wanneer je hier verder over bevestigd werd (NPO p. 29). Verder zouden "ze" je misschien 40 000 of 50 000 per maand betalen, maar wist je niet te antwoorden op de vraag wie ze zijn (NPO p. 29). Gezien dit volledige gebrek aan informatie omtrent de jobinhoud, werkgever, en verloning, en gezien dat je A. in de politiecel ontmoette, kan er wel van jou verwacht worden dat je kan duiden wat je deed besluiten om hier op in te gaan. Je gaf **geen enkele doorleefde weergave van wat je vond van haar voorstel**, je verklaarde enkel dat je er niets van gemaakt had, en dat je geen enkel niveau van wantrouwen naar haar toe had (NPO p. 29-30).

Je bent niet consistent in jouw verklaringen waarom je actueel geen contact kan hebben met jouw ouders, waardoor je ook geen geloofwaardig zicht biedt op jouw huidige situatie, alsook jouw situatie bij jouw vertrek.

- Je verklaarde dat je een gsm maar geen chip [simkaart] had toen je vertrok uit Luanda en in België was aangekomen (NPO p. 12). Je werd vervolgens gevraagd wat je gedaan had om het contact met jouw ouders te herstellen, waarop je antwoordde dat je dat niet gedaan had tot nu toe omdat je bang bent om hen te contacteren met een gsm-nummer van Luanda (NPO p. 12). Gezien je ondertussen een Belgisch gsm-nummer hebt, werd jou gevraagd waarom je dan niet met dat nummer jouw ouders kon contacteren, waarop je plots antwoordde dat je Luanda had verlaten zonder gsm. Gezien je eerder expliciet zei dat je zonder simkaart was vertrokken, werd je met deze inconsistentie geconfronteerd. Je bevestigde dan dat je wel een gsm had, waarop je nogmaals gevraagd werd waarom je dan op heden jouw ouders niet kon contacteren (NPO p. 12). Daarop paste je wederom jouw verklaringen aan door te verklaren dat jouw moeder geen gsm had en jouw vader geen gsm met WhatsApp toen je vertrok uit Luanda (NPO p. 12). Gezien je na aankomst in België nog wel één keer contact had met jouw ouders via Facebook, is ook deze verklaring niet dienstig (NPO p. 11; p. 13). Ondanks deze eerste connectie via Facebook – met een profiel van iemand anders – heb je dit beweerdelijk niet opnieuw gedaan. Gevraagd naar hoe dat komt, verklaarde je dat je dat niet deed uit vrees dat ze je misschien zouden komen zoeken. Je hebt er echter geen verdere verklaring voor waarom je, nu je in België verblijft, niet opnieuw contact kon nemen met jouw ouders. Dit is des opmerkelijk omdat jij via een ander profiel, contact opnam met de Facebookpagina van jouw buurvrouw (NPO p. 16). Er viel dus ook geen connectie te maken tussen jouw ouders en jezelf. Ook over dit eenmalige contact zijn jouw verklaringen niet overtuigend. Zo weet je niet wat de volledige naam van jouw buurvrouw is met wie je contact opnam, hoewel het dus jouw buurvrouw is (NPO p. 17). Ook wanneer je gevraagd werd om screenshots van dit contact neer te leggen, legde je weinig overtuigend uit dat dat niet gaat omdat jouw gsm stuk was (NPO p. 17). Je hebt beweerdelijk het Facebookaccount van een vriend gebruikt, dat jouw eigen gsm nu stuk is, is geen verschooning voor waarom je een dergelijke conversatie op sociale media – waartoe de toegang niet beperkt is tot één toestel – niet zou kunnen neerleggen. Uit de opmerkingen van de notities blijkt dat je de conversatie met jouw moeder niet hebt teruggevonden, zonder uitleg hoe dat komt. **Het is niet aannemelijk dat je op heden niet in contact zou staan met jouw ouders in Angola.**

- Ook jouw bewering dat de politie op heden naar jou op zoek is, kon bijgevolg niet overtuigen. Je verklaarde dat jouw familie zei dat ze nog altijd op zoek zijn naar jou, omdat de politie rondjes doet rond

jouw huis (NPO p. 12). Uit het feit dat er politie in de buurt aanwezig is, kan echter niet afgeleid worden dat ze jou actief aan het zoeken zijn.

[...]

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd jou de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar jou werden verstuurd op 17/10/2025. De opmerkingen met betrekking tot de notities werden besproken in de beslissing."

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. De Raad acht deze bevindingen voldoende determinerend om op grond daarvan tot de ongeloofwaardigheid van het vluchtrelaas te besluiten. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft.

Waar verzoekster wijst op haar minderjarigheid, dient erop gewezen dat zij niet als dermate jong kan worden beschouwd dat zij niet in staat zou kunnen worden geacht om de kernelementen van haar vluchtrelaas aan de hand van coherente, gedetailleerde, doorleefde en geloofwaardige verklaringen toe te lichten. Waar kan worden aangenomen dat zij omwille van haar jeugdige leeftijd ten tijde van de voorgehouden vervolgingsfeiten gemakkelijker beïnvloedbaar was dan een volwassen verzoeker om internationale bescherming, heeft zij sedertdien de kans gehad om bij de voorgehouden vervolgingsfeiten stil te staan en zich eventueel te (laten) informeren over bepaalde elementen ervan. Dat zij nog jong was ten tijde van deze vervolgingsfeiten, werpt op zich dan ook geen ander licht op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing.

Verder wijst verzoekster op een rapport inzake "love bombing", waarvan zij het slachtoffer stelt te zijn geworden. A. ontfermde zich over haar toen zij samen in een politiecel zaten en volgens haar is het niet abnormaal dat zij zich hechtte aan de enige persoon die lief en zorgzaam was voor haar. Bovendien overlaadde A. haar met aandacht en cadeautjes, waarmee A. haar manipuleerde en verzoekster A. blindelings begon te vertrouwen, aldus verzoekster. A. bepaalde welke informatie ze gaf, waardoor verzoekster zelf weinig informatie kon geven tijdens haar persoonlijk onderhoud, zo stelt zij. De Raad kan aannemen dat verzoekster als minderjarige gemakkelijker beïnvloedbaar is dan een volwassen verzoeker om internationale bescherming, doch verzoekster leefde geenszins in een wereld met enkel A. Na haar vrijlating uit de gevangenis in het kader van de gestolen goederen van haar vriend N., verbleef zij immers opnieuw bij haar ouders en, nadat zij wist dat zij werd gezocht en haar vader inlichtte over de gebeurtenissen met A. en E., verbleef zij nog bij een oom en een tante. Het is geenszins aannemelijk dat verzoekster, die reeds in de gevangenis belandde in het kader van een zaak met gestolen goederen, doorheen haar contacten met A. en het voorstel dat zij uiteindelijk deed, geen enkele keer haar ouders en/of andere familieleden zou inlichten. Temeer daar zij verklaarde dat zij A. telkens vroeg om binnen te komen toen zij langskwam bij haar thuis, hetgeen een indicatie vormt dat zij A. geenszins voor haar ouders verborgen trachtte te houden. Gezien het geheel van deze elementen, kan dan ook geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster geschetste context waarin zij het slachtoffer zou zijn geworden van "love bombing" vanwege A. Bijgevolg wordt eens te meer afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas.

Waar verzoekster als volgt stelt in haar verzoekschrift:

"Betreffende de vrijlating van A., verduidelijkt de verzoekster dat zij bij de DVZ verklaarde dat A. een "paar" maanden na haar werd vrijgelaten (NPO p. 26). De exacte datum van haar vrijlating kent zij echter niet."

komt zij niet verder dan het herhalen van haar eerdere verklaring en het bevestigen van één versie van de reeds tijdens haar persoonlijk onderhoud vastgestelde tegenstrijdigheid, waarmee zij deze tegenstrijdigheid niet ongedaan maakt of uitklaart. Waar verzoekster stelt dat zij tijdens haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet op de naam van E. kon komen, maar dat zij zich deze naam later, "toen de stress van dit interview gezakt was", wel kon herinneren, dient vastgesteld dat zij noch tijdens haar persoonlijk onderhoud, noch in de opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud melding maakte van stress tijdens haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken waardoor zij de naam van E. niet meer kon herinneren. Het is dan ook slechts een loutere *post factum*-bewering. Waar verzoekster stelt dat zij, na nalezing van de notities van het persoonlijk onderhoud met haar voogd, vaststelde dat zij de vraag inzake haar scholing niet goed had begrepen waardoor zij hieromtrent in haar opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud nadere toelichting kon geven, blijkt zulks geenszins uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud. Verzoekster werd er bij aanvang van dit onderhoud op gewezen dat zij het diende aan te geven indien zij een vraag niet goed begrijpt en zij stelde op het einde van dit onderhoud dat zij de vragen had begrepen. Het is dan ook niet ernstig om *post factum* in de opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud bijkomende informatie te verschaffen teneinde een reeds tijdens dit persoonlijk onderhoud vastgestelde tegenstrijdigheid alsnog te trachten te verschonen.

Waar verzoekster betoogt als volgt:

“De verzoekster zou graag opnieuw contact opnemen met haar ouders, maar dat is op dit moment onmogelijk. Op dit moment heeft zij immers geen contact meer met de persoon via wiens profiel zij op Facebook contact opnam met haar buurvrouw (NPO pp. 11-12 en 16-17). Daar zij de volledige naam van haar buurvrouw helaas niet kent (hetgeen in Angola overigens niet abnormaal is...), lukt het haar evenmin om haar Facebookprofiel terug te vinden.

Verder heeft de verzoekster geen telefoonnummer waarop ze haar ouders vanuit België kan bereiken.”,

komt zij niet verder dan het herhalen van en volharden in haar eerdere verklaringen, hetgeen op zich evenwel geen ander licht werpt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing dienaangaande.

Waar verzoekster wijst op de maatschappelijke context in Angola, waar sprake is van kinderarbeid, seksuele uitbuiting en mensenhandel – in het bijzonder van meisjes en jonge vrouwen –, laat zij na enige objectieve informatie ter staving van deze bewering bij te brengen. Bovendien dient zij de door haar aangehaalde vervolgingsfeiten *in concreto* aan te tonen. Een verwijzing naar de algemene maatschappelijke context in Angola kan dan ook niet volstaan teneinde de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas alsnog te herstellen.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het aangevoerde vluchtrelaas. Kritiek op het overtollig motief dat de door verzoeksters aangehaalde vluchtmotieven geen *nexus* vertonen met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 aangehaalde criteria voor de erkenning als vluchteling, kan derhalve op zich niet leiden tot een hervorming van de bestreden beslissing.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoekster er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief en rechtsplegingsdossier, zijn pertinent en correct en worden, daar zij door verzoekster niet op dienstige wijze worden weerlegd, in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

4.3. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en verzoeksters verklaringen in acht genomen en bekeken in hun onderlinge samenhang, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in het standpunt dat aan verzoeksters vluchtrelaas geen geloof kan worden gehecht.

4.4. Wanneer, zoals *in casu*, geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niets wijzigt aan hetgeen voorafgaat, daar de materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden dezelfde gebleven zijn. Aldus kan een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niet worden aangenomen.

5. Beoordeling in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus

5.1. Juridisch kader

Oud artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Uit dit artikel volgt dat verzoekster, opdat zij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

5.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in oud artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoekster geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat zij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

5.3. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in oud artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat zij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoekster maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Angola zou hebben gekend.

5.4. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Angola actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

5.5. Gelet op het voormelde, toont verzoekster niet aan dat er in haar geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Angola een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van oud artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 dezelfde materiële voorwaarden bevat om de subsidiaire beschermingsstatus te verkrijgen als artikel 15 van de Kwalificatierichtlijn waarvan oud artikel 48/4, §2, a), b) en c) de omzetting is.

6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van oud artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

7. *In casu* maakt verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van oud artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk. Volledigheidshalve wordt, gelet op hetgeen voorafgaat, opgemerkt dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 3, 6) *juncto* artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 aannemelijk maakt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend zesentwintig door:

S. HUENGES WAJER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER